

عنوان مقاله:

مقایسه استحکام شکست دندانهای مولر شیری پالپوتومی شده پس از ترمیم با کامپومر و کامپوزیت

محل انتشار:

مجله دانشکده دندانپزشکی مشهد، دوره 28، شماره 3 (سال: 1383)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

بهجت الملوک عجمی - دانشیار گروه اطفال دانشکده دندانپزشکی مشهد

مرجانه قوام نصیری - دانشیار گروه ترمیمی دانشکده دندانپزشکی مشهد

سارا شفیعی - متخصص دندانپزشکی کودکان

خلاصه مقاله:

مقدمه نگهداری دندانهای شیری یک امر مهم برای تکامل اکلوژن و ثبات قوس فکی است زمانیکه دندانهای شیری نسج زیادی را از دست می دهند به طور معمول باید با کرانه‌های استنلس استیل باز سازی شوند. ترمیمهای باند شونده نسج باقیمانده دندان را تقویت می کنند و باعث افزایش مقاومت به شکست دندان میشوند. هدف مطالعه حاضر بررسی استحکام شکست دندان های مولر شیری پالپوتومی شده پس از ترمیم با کامپوزیت و کامپومر بود. مواد و روشها در این مطالعه آزمایشگاهی مداخله گرانه موازی ۶۰ دندان مولر دوم شیری کشیده شده انتخاب شد پس از انجام پالپوتومی، تراش حفره به صورت MOD انجام گرفت. سپس نمونه ها به ۳ گروه تقسیم شدند. گروه A با کامپوزیت Core max II گروه B با کامپومر Compoglass و گروه C یا گروه کنترل با آمالگام ترمیم شدند. سپس نمونه های هر گروه به دو زیر گروه جهت انجام Load cycling تقسیم شدند. گروه اول (A1 و B و C1) بدون قرار گیری در دستگاه load cycling بعنوان baseline و گروه دوم (A2, B2, C2) به مدت ۵ روز در دستگاه قرار گرفتند. در نهایت تمام نمونه ها تحت فشار در دستگاه اینستران شکسته شدند پس از آن نمونه ها برای ارزیابی نوع شکست تحت میکروسکوپ استریو با بزرگنمایی ۱۶ برابر مورد مشاهده قرار گرفتند. برای بررسی استحکام شکست از آنالیز واریانس و تست دانکن و بررسی نوع شکست از تست کی ۲ پیرسون در سطح اطمینان ۹۵٪ استفاده شد. یافته ها فرضیه اثر مقابل بین دو عامل زمان و ماده پذیرفته شد ($P < 0.05$). عامل زمان بر میانگین استحکام شکست Coremax II و آمالگام موثر بود ($P < 0.05$). بیشترین استحکام شکست در زمان صفر مشاهده شد. عامل ماده بر استحکام شکست تاثیر داشت به طوری که در زمان صفر کامپو گلاس کمترین میانگین استحکام شکست ($19/97$ kg) و Core max II بیشترین میانگین استحکام شکست را دارا بود. بعد از ۵ سال استحکام شکست کامپوگلاس و آمالگام اختلاف معنی داری نداشتند ولی استحکام شکست Coremax II به میزان قابل توجهی بالاتر از این دو بود ($P < 0.05$). کی دو پیرسون نشان داد که نوع شکست در ارتباط با نوع ماده است در آمالگام ۱۰۰٪ شکست نوع آدهزیو و در کامپوگلاس ۶۰٪ کوهزیو مشاهده شد. میزان شکست Coremax II ۸۵٪ آدهزیو بود. نتیجه گیری این مطالعه نشان داد که به علت استحکام شکست بالای دندانهای ترمیم شده با Coremax II، این ماده به عنوان ترمیم، فقط جهت دندانهای مولر شیری پالپوتومی شده ای که نسج زیادی را از دست داده اند می تواند بکار برده شود.

کلمات کلیدی:

کامپومر، کامپوزیت، استحکام شکست، پالپوتومی، دندانهای شیری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1739286>

